

عنوان مقاله:

شهرنشینی و ضرورت حکمرانی فرهنگی چندسطحی در حمایت از تنوع زبانی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات راهبردی فرهنگ، دوره 4، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

ابراهیم علومی - دکتری روابط بین الملل از دانشگاه تهران، پژوهشگر مرکز مطالعات عالی بین المللی دانشگاه تهران. eoiloumi@ut.ac.ir

خلاصه مقاله:

رشد شهرنشینی در ایران با تغییرات سریع اجتماعی و فرهنگی همراه بوده است، تغییراتی که نخستین قربانیان آن، زبان های بومی مهاجران به شهرهاست. بر این اساس زبان های محلی و بومی ایران که کانون اصلی آنها روستاها و شهرهای کوچک است در معرض نابودی تدریجی قرار گرفته اند. با تشدید چالش پیش آمده، این پرسش مطرح میشود که در حکمرانی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران برای حمایت از تنوع زبانی چه راهبردی باید اتخاذ شود؟ پاسخ فرضی که با رویکرد تجویزی به آزمون داده ها گذاشته شد این است که با توجه به سرعت رشد شهرنشینی و گستره تنوع زبانی در ایران، راهبرد سیاستگذاری فرهنگی کشور باید حمایت از تنوع زبانی با استفاده از حکمرانی فرهنگی چندسطحی باشد که در سطح نهادهای فراملی، حکومت- ملت، شبکه های فراملیتی، دولت های فرو ملی، جامعه مدنی و مشارکت مبتنی بر مکان قابل اجراست. یافته های پژوهش که با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی به دست آمد، ضمن اثبات فرضیه مطرح شده، نشان می دهد که با توجه به تهدید فزاینده علیه تنوع زبانی و وجود خلا قانونی در مورد حمایت دولت مرکزی از تنوع زبانی، حکمرانی فرهنگی کشور نه تنها باید در سیاستگذاری ها از ظرفیت نهادهای حکومتی استفاده کند، بلکه باید با نگاهی چند وجهی از ظرفیت سازمان های مردم نهاد داخلی و بین المللی و نیز سازمان های فرهنگی بین المللی همچون یونسکو بهره گیرد تا از امکانات و مزایای مادی و پشتیبانی های معنوی آنها در جهت حمایت از تنوع زبانی در ایران برخوردار شود.

کلمات کلیدی:

حکمرانی چند سطحی، حکمرانی فرهنگی، شهرنشینی، تنوع زبانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2029063>

